

نه تهوهی ئایینی و ئایینی نه تهوهی له خهزینهی مامۆستا مهلا عهبدووللا نه حمه دیان دا

د. محهمهد رهحیمیان

له میژووی هزری کوردهواری دا، ئایین مهرداری و نه تهوه پهروهی، وه ک دوو بنه مای لیکدژ بناخه دارێژی ریکخستهی مهعریفهی کوردین که به وینهی دوو هیللی هاوشان له تان و پۆی تی رامان و تیفکرینی کوردی دا، هزرمه ندانیان به خۆوه خهریک کردوه.

بهرده بناخه ی وشیاری کورد و خۆدهرپرین وه ک نه تهوه و جوله ی هزر و خده ی کوردی له پوان بیرمه ندی دا، سه ده یه ک پاش داهینانی چه مکی نه تهوه گهریتی له خۆراوا، دهستی پیکرد و نه تهوه پهروهی له پال بیرمه ندی خپله کی و ئایینی دا خۆی نواند و سه رنجی بیرمه ندانی راکیشا. له پیناو ئهم بیرو که یه دا بوو که «ماکه نه تهوه یه» کان له بواره جۆراو جۆره کانی نه ده بی، مرههنگی، کۆمه لایه تی و رامیاریه دا، دابه زینه ناو لایه نه بیرکاریه کان و رهنگی نه تهوه و نه ته پهروهی له هوشیاری کوردهواری دا له جارن توخ تر بوه وه.

بهو هۆیه وه که بیرمه ندی و هزری کوردی به پتهوی له خزمه ت ئایین دا بوو و بیر و بۆچوون و مهعریفه ی کوردی له مزگه وت دا، به شیوه یه کی ئایین ناوه ند، چه قی به ستهوو، دیاره هر چه مکیکی تازه که بزایته ناو گوتاری کوردهواری، له مزگه وته وه دهستی پی ده کرد و به هزریکی ئایینه وه لیک نه درایه وه.

ئایین مهرداری به هه موو پیویسته و لواویه کانیه وه، گوتاریکی ئاسمانی و خاوه ن سه رچاوه یه کی وه حیانیه؛ له کاتیکدا که نه تهوه پهروهی چه مکیکی زه وینی، خۆرئایی مۆدیرن و به رهه می هزری مرقفه. ئایین و نه تهوه وه ک دوو چه مکی به بنه رته جیاوازه، له پوان راقه و رای

كوردەوارى دا رسكان و لىنداوان و لىكدانەوھى بابەتە كانيان خستە گەپ. ئەم دوو چەمكە رەنگە
وھ ك دوو توخمى فكرى، لە جەوھەر و زاتى خۆيان دا، دژوازيە كيان لە ھەمبەر يە كدا نەبىت
بەلام بى گومان لە كاتى پولىن بەندى دا، سەبارەت بە بىچم و شىواز و دارشتن، پىويستە و ھۆ و
لواوى تايبەتى خۆيانيان ھەيە. يان با بلىين وەكوو دوو گوتار، لە زۆر بالەوھە، ھەقەرايەتى،
دژوازي و لىك سوين يان، خۆيا دەبىت و دوو جۆرە شوناس، دوو جۆرە دەر كەوتە و ئامانجى
مرۆف پەرورەرى و ژيانى كۆمەلایەتى و سياسى، ئەھاوینە گۆرە پانى كردار و ئاكارەوھە.

گوتارى ئايىنى بە پى چەمكى ئۆممەتى واحدە، ئامانج و ئاسۆكان دەناسىنى و مرۆف لە
چوارچىوھەيكى چەق بەستوو و دياردا دەستەبەر دەكات و ئاوەز و ئارەزووى رەھا و وىكچوو، بۆ
تاك و گشتايەتى ئۆممەت پىك دىنى. سنوورى تى فكرىن ديارى كراوھ و ھەموو پرسيارەكان
ولامى وىكچوو و لەپىش تابىن كراويان ھەيە.

گوتارى نەتەويى بە پى خسلەتى مرۆف و گەوشين و دياردە سەيئالەكانى مېژوويى و
بەرژەوھەندىە كۆمەلایەتى و راميارىەكان، چەمك و گوتارى تايبەت بو لىكدانەوھە و بەمەعريفە
كردنى بارودوخەكان، بەرھەم دىنى و لە مسۆگەرى و زات گەرىتى ئايىنى خۆى ئەپارىزى.

تاك و كۆمەلگا لە ئۆممەتى واحدەدا، بە شىوھەيكى رىبازمەند، بە ئاوەز و ھزرىكى گشتى
و ديارى كراو، بە دالغەى ئامانجە پىرۆز و نەگورەكانەوھە ژيان ئەباتە سەر و دالغەكان ئەبنە
رىكخستەى مەعريفەتى ئەبەدى بۆ لىكدانەوھە و تى گەيشتن لە خودى مرۆف و جىھان و كۆمەلگا.

مامۆستای بلیمهت مهلا عهبدووللا ئەحمه‌دیان، له ساحه‌ی مه‌عریفه‌ی کورده‌واری، له پانتایی دوو گوتاری ئایین مه‌داری و نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ری‌دا، هه‌ولێکی زۆری داوه که به‌ ئاشته‌وایی ئەم دوو گوتاره، مه‌عریفه‌یکی ئایین نه‌ته‌وه‌یی له ده‌فه‌ری تیگه‌یشتن و تیفکرینی کوردی‌دا بنیات بنیته‌وه. زانایی و شاره‌زایی مامۆستا له بواری ئایین و زانستی ئایینی و هه‌روه‌ها پ‌سپۆری و سه‌رچه‌وه‌ناسی وی، سه‌بارهت به‌ بناخه و بنه‌مای مه‌عریفه‌ی ئایینی، بوته‌هۆی سازدانی گوتاریکی ئایینی کوردی. به‌م پێیه و به‌ پێی گرینگایه‌تی و پێگه‌ی هه‌ستیاری پێکهاته‌ی زمانی و هه‌ر وه‌ها چه‌مک‌سازی له به‌ستینی مه‌عریفه و تی‌فکری‌دا، ئە‌کرێ ب‌لێین له‌و ئاسه‌واره‌ ب‌لاو‌کراوانه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدووللا که به‌ زمانی کوردی نووسراون، هه‌ولێکی بایه‌خه‌ند بۆ کورداندنی گوتار و بابه‌ته‌کان و هه‌ر وه‌ها پیتاندنی وشه و رسته‌کان و ته‌یارکردنیان بۆ تیفکری سه‌بارهت به‌ هه‌ست و نه‌ست و نه‌ریتی فکری کوردی، هاتوه‌ته‌ گورێ و لوایه‌کانی زمانی کوردی بۆ ده‌رپرین و تی‌گه‌یشتنی ئایینی له‌ بواره‌جۆراوجۆره‌کانی ژیان و جیهانی کورده‌واری تاقی کراوه‌ته‌وه.

به‌م پێشه‌کیه‌وه جێی خۆیه‌تی که‌ را و بۆچوونه‌کانی مامۆستا ئەحمه‌دیان وه‌ک سیمایه‌کی ئایینی که‌ دالغه و هه‌زاره‌ی نه‌ته‌وه‌ییشی له‌ بیر نه‌کردوه، به‌ پێی کتیی «خه‌زینه»، بخه‌ینه ژیر تیشکی ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه:

کتیی «خه‌زینه»، سه‌رجه‌م ۲۷ وتاری له‌ کۆمه‌له‌ نووسراوه‌کانی مامۆستای وه‌خۆگرتوه که تیکرا ئە‌کرێ به‌ سه‌ر سێ پاژدا دابه‌ش ب‌کریت:

(۱) یاد و یاده‌وه‌ری‌نووسینه‌وه

(۲) ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه‌ی ئە‌ده‌بی

٣) وتاری ئایینی

ئەم وتارانە لە چاوە ئەوەی کە بێر و بۆچونی خوالی خۆش بوو، مەلا عەبدوللا ئەحمەدیان سەبارت بە بوارە جۆراوجۆرەکان خۆیا ئەکاتن، بە گشتی و بە جۆریک ئەکرێ بلیین ژیاننامەیی فکری و مەعریفی بەرێزیانە. مەعریفەیه ک کە بە بەردەبناخەیه کی ئایینی دانراوه و هەموو بابەتەکان، بەو پێوانەوه تاووتوێ ئەکریت و بە چاوی ئایینەوه هەموو سوچەکانی فکری و ئەدەبی کوردەواری ئەخریتە ژێر سەرنجەوه.

ئەگەر بێتوو پۆلین بەندیەکی زۆر گشتی لە پێناو سەرچاوهی رافە و تی فکرین لە میژووی هزری کوردەواریدا دابڕێژین، تەریقەت (رەوشتیکی ئایینی کە تیکەلاییکە لە ئاکار و ئاوهزی ئیسلامی و سۆزی سۆفیانە لە پێناو خودا و مرۆف و جیهاندا)، شەریعەتی ئایینی ئیسلام (دەقی فەقیانە کە بنەمایەکی نەزەریە بۆ ئاکار و هەلس و کەوتی موسلمانان لە ئاراستەیی خودا و مرۆف و جیهاندا بە پێی دەقی پیرۆزی قورئان و سوننەتی پێغەمبەری ئیسلام) و کەلەپووری هزری مرۆفانە (تیکەلاییکە لە میژووی نەریتی کوردەواری و ئاوهز و تی گەیشتنی لە هەمبەر پرسەکانی)، وەکوو سێکوچکەیه کە وجاخی ئەندیشهی کوردی لە سەری دامەزراوه. زمانی کوردیش وەک میدیا و شیوازی دەربرینی ئەم هزرە سێ ئالیە، لە تەنیشت زمانە زالەکانی عەرەبی و فارسیدا، هاتووتە گۆ و لە قەوارەیی شیعر و پەخشان و گوتاری ئایینی دا، کۆئەندامی هزری کوردی پیکهیناوه. بە پێی ئەوەی کە حوجرەکانی مزگەوت و خانەقاکانی کوردستان سەرچاوهی ئەم پیکهاتە مەعریفە بوون، بە کەمیک شلگیرەوه، ئەکرێ تیکرایی مەعریفەیی کوردی بە مەعریفەیان «گوتاری حوجرەیی» ناوبەردە بکەین.

با لیره‌دا کۆمه‌له وتاری تۆی کتییی «خه‌زیتنه»، به نمونیه‌یه‌کی گوتاری حوجره‌یی له به‌رچاو بگرین و له ده‌وامی وتاره‌که‌مان‌دا، تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی ئەم گوتاره پۆلین‌به‌ندی بکه‌ین: «بیینه‌وه مالی خۆمان و مه‌لبه‌ندی خۆمان، به کوردی قسه بکه‌ین و له کوردایه‌تی و ئیسلامه‌تی بدوین. ... باس له‌و چوار دیوارانه بکه‌ین به نیوی حوجره که له مه‌لبه‌ندی موکریان و له ناوچه‌کانی کورده‌واری ئیمه دیتوومانه و ده‌یانینین و تیشک و نووری زانستی و ئەده‌ب و فره‌نگ له‌و چوار دیوارانه‌را به‌هه‌موو ولاتی‌کدا بلاو بوه‌ته‌وه» (ئه‌حمه‌دیان، ۱۳۹۶، ۱۵۷).

ئ (ب) به‌شی یه‌که‌می وتاره‌کان په‌یوه‌سته به‌یاده‌وه‌ری‌نووسینه‌وه که ئەپه‌رژیتته سه‌ر زیاره‌ت و یادی گه‌وره‌پیاوان و بلیمه‌ته‌ئاینه‌کان وه‌ک عه‌لامه‌ قزنجی، ئەبو‌وبه‌کری موسه‌نیف، عه‌لامه مه‌لا عه‌لی، مه‌لا یۆسفی ئەسه‌م، مه‌لا جامی، عه‌لامه‌ بیتووشی، عه‌لامه مه‌لا باقر، مامۆستا شاریکه‌ندی، مه‌لا که‌ریم (فیدایی)، و چهند شاعیر و ئەدیبی مه‌زن وه‌ک: وه‌فایی، مه‌وله‌وی، هیمن و مامۆستا هه‌ژار.

قه‌له‌می مامۆستا له‌م وتارانه‌دا، سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که وشه‌ی ره‌سن و که‌لیمه‌ی په‌تی کوردی وه‌کاره‌یناوه و له رازه و یژه‌یه‌کان وه‌ک: سه‌جع، شوبه‌اندن، ته‌مسیل و خوازه، که‌لکی وه‌رگرتوه به‌لام زمانیکی پوخت و پاراوی هه‌یه که توخمه‌ئاده‌بی و وشه نامۆکان، نه‌بوونه‌ته هۆی ئالۆزی زمانی و گری‌وگۆل‌خسته‌نه‌و ده‌قی وتاره‌کان. به‌پیی ئەوه‌ی که یاده‌وه‌ریه‌کان به‌سۆزیکه‌ی سه‌ره‌تواره‌وه‌ نووسراون، زمانیکی دلنشین و هاودلیان هه‌یه که خوینهر ئەباته‌ناخی بابه‌ته‌که‌وه و چیژیکه‌ی ره‌وایی پێ‌ده‌به‌خشی.

يادەۋەرى نووسىنەۋە كە يە كىنكە لە چەشەنە رەۋايىيە كان، سەرپاي ئەۋەى كە زمانىكى ساكار دەخۋازى، شىۋازىكى رەۋايى پىۋىستە تا خوينەر دل بدا بە بابەتە كەۋە. ديارە خوينەر بابەتە تىك بە ۋە ھۆيەۋە ناخوينتەۋە كە ۋەشەى رەسەنى تىدايە يان بە رازە ئەدەبىيە كانى رازاۋەتەۋە، بە لكوو زمانى دەقە كە ۋە شىۋازى كەلك ۋەرگرتن لە لواويە زمانى ۋە ئەدەبىيە كانە كە ۋە كوو تە كنىكىكى نووسىن، سەرنجى خوينەر رادە كىشى ۋە ئامانچ دەپىكى. بابەتى ۋە ك يادەۋەرى بە ۋە ھۆيەۋە كە تايبەتە بە بىرەۋەرى، داۋەرى ۋە سۆزى تا كە كەسى لە پىناۋ كەس ۋە شوپىن يان مژارىك، رەنگە خۇى لە خۇى دا، جەزبەيە كى ئەۋتۆى بۇ خوينەر نەبىت. بۇيە شىۋە رەۋايىيە كى بە ھىزى پىۋىستە تا بىتتە دنەى خوينەر بۇ تا كۆتايى مانەۋە لە گەل بابەتە كە. بۇ ئەم مەبەستە مامۇستا ئەحمەدىان بىجگە لەۋەى كە زمان ۋە پەخشانىكى لەزارخۇشى بە تايبەتمەندىە كانى دەقەكى ئەدەبى خولقاندۋە، لە بارى رەۋايى ۋە بابەت گىرمانەۋەشەۋە، لايەنەكى نەزىلەئاسا ۋە داستانى بە ياد ۋە نووسراۋە كانى داۋە. ئەم گەمە زمانى ۋە رەۋايىيە بوەتە ھۆى ئەۋەى بىرەۋەرىە كانى لە ئاستى يادەۋەرىە كى ساكاردا قەتەس نەبىت ۋە لە شىۋە رەۋايىيە كى چىرۆك ئاسا نىزىك بىتتەۋە.

رۇشتن بو تورجان لە گەل چەند مامۇستاي ئايىنى، دەبىتتە بيانوويەك بۇ ناساندنى عەللامە قزلىجى. يادەۋەرىە كە بە نىۋى خودا ۋە بە ئامازەيە كى ئەدەبى بە كاتى ۋەرىكەۋتن كە كۆتايىە كانى خەرمانانە، دەس پىدە كات ۋە سەرەتاي سەفەر ۋە شوپىنى مەبەست بە كورتى ۋە بە شىۋەى براعتى ئىستىھلال (دەسپىكى دەقەك كە پىۋەندىە كى بابەت يانەى لە گەل ناۋەرۆكى سەرە كى دەقە كە دا ھەبىت)، پىناسە دە كرىت. تەنانەت، بۇ ئەۋەى خوينەر بە وردى لە بارودۇخى بگىرى يادەۋەرىە كە تى بگات ۋە ھاۋرپىيە لە گەل بكاتن، ماشىن ۋە شوفىرە كەشى بە پى پىۋىست دىتتە بەر باس. بگىر

وهك سووژيه كي وردبين و سوژمهند، دهروائتته دهر و دهشت و ديارده كان ده گيرتتهوه: «ههر تازه زهردهي گزينگ له سهر كيوه كان هالا بوو، له نيولق و پوپ و گهلاي شهقامه كاندا، دوندي بلندي كيوه بهرزه كان وه بهر چاو دههاتن. كه ده تگوت حاجين و كهشیده ي تازه ي زهرديان له سهر ي هالاندووه و راوه ستاون و خهلك به پيريانهوه دهچن و زياره تيان ده كهن. شنهبايه كيش لقي داره كاني رادهه ژانده و پهلك و گهلاكاني پيكتر داده دا و رهنك زهرده و بي تينه كان دواي خوبادانيكي ناقايلانه ده كهوتنه زهوي و ده ياندي كه پووشه له كان هه تا چاو هه ته رده كا وه حهوا كهوتون: ياني وينه يهك له تابووري جيهاني كاپيتالستي!» (پيشوو، ۲۳). ثم وينه يه سهره راي نهوهي كه لايه نيكي نه ده بي و شاعيرانه به دهقه كه نه به خشي، تاسه ييكي شه له پيناو دهر كهوتني هه ناسه ي پايزي و رهنك داگوريني ولات. له لايه كيشه وه دله راوكتي سه فهر و ربي هات و نه هات، له توي وينه ك دا نه خشيندراوه. له ناكاو له ديپري كوتايي دا تهوسيك ناراسته ي كاپيتاليسم نه كروي كه ههم باسه كه بگوردرئ و ههم كهش و ههواي بابه ته كه تال نه بيت.

بگيري ياده وه ريه كه، به وردی ده بينيت و به وردی ده بيستيت. به چه شنيك كه ههر دهر كهوته و بهرجه وه نيكي يان ههر وشه و قسه و باسيك، بيره وه ريهك له رابردووي وه بير ديتته وه تا بيته هه وينيك بو دهر بريني ههست و زانست و ليكدانه وه ي خوي سه بارهت به بابه تي مه بهست. «گويم هه لختبو له وت و ويژي ماموستاكان ... و سيله ي چاويشم دابوه ته پك و ته پوكه نزيك و دووره كاني پيش ماشينه كه، كه له نه كاو ته پكي فه قره قاي ئيندرقاش وه دهر كهوت و خوربه يه كي هاويشته دلم. وه بيري هينامه وه كه سهد و بيست سال له وه پيش، قادر ناغاي ئيندرقاش له و ديه، هه والي تالي وه فاتي مه لاي قزلجي به مه لاي خوي ياني مه لاي پيره باب

راگه ياندا ... ئەوجار ۋە بېرھاتنەھى مەلای قزىلجى، ۋە كوو راکيشانى سەرى ھەودايەكى، گلۆلەھى بېرى منى سەدان فرسەخ بۆ لای دوور و چەند سەدە بەرەو دوا، خلۆر کردەوہ» (پيشوو، ۲۴). ليرەوہ زەينىيەتى سەيىالى بگير ئەرۋاتە يەكسەد و نەوہد سال پيش و سەربھووردى مەلای قزىلجى و ناوبانگى بلىمەتى و ئاستى خويئەوارىيەكەھى ئەگيرپتەوہ. بگير لە بېرى ناکات كە لە ناو ماشيندايە و خەرىكە بەرەو تورجان ئەرۋات. بۆيە زۆر بە ناسك كاريەوہ، باسەكە دەپريت و بۆ ئەوہى خويئەر لە مزارەكە جازز نەيىت دەيھينىتە ناو جادە: «لە نەكاو لەندرويرەكە، چەند جار ھەلبەزىوہ و گۆشەھى كلاوى يەك دوويەكى گەياندە ھەواو و خاوكى خەيالى مينىشى پس پس كرد و خۆفيكىشى خستە دلەم، چونكە دىتم فەرمانەكەھى دەلەرزى و دەندەكانى ۋە كوو ددانى سەرمابدوو ۋە شەق شەق كەوتوون ...» (پيشوو، ۲۶).

ھەر شوينىك لە ريگاي ئەو سەفەرەدا، يادەوہريەكى بۆ نووسەر لە گەلە تا خەيالى بفرپيتى: «دىتم ماشينەكەمان بۆگەبەسى بە جى ھىشتوۋە و بە قەراغ چۆمى تەتەھوودا بەرەو تورجان بالى گرتوہ. ۋەك بيايان دەفرى و كەوتووينەتە سەر ئەو ريگايەھى كە نزيك بە يەكسەد و شىست سال لەوہ پيش مامۇستا قزىلجى بە دلنىكى دارمال لە ئاوات، لەو ريگايە بەرەو تورجان ئەرپويشت» (پيشوو، ۲۷). بەم چەشنە خەيالى نووسەر ئەچىتە رابرددويەكى دوور و ئەوكاتەھى مامۇستا قزىلجى و بنەمالەكەھى ئەگيرپتەوہ. ئەمجار بۆ كۆتايى ھىنان بەو بەشە، خەيالى تيز و خولقينيەرى بگير ديسان ئەگەرپتەوہ ئىستاي ناو ماشينەكە. ئەمجا بە مەنتقىكى رەواييەوہ باسەكە دەپچرى و ئەپەرژىتە بەشىكى دىكەھى بابەتەكەوہ: «لەو كاتەدا كە بىرم روئىشتبووہ نيو ئەو شوينەوارانە، لە پر

بو پیشهوه راتله کام و بیرم هاتهوه لای خۆم و تهماشام کرد رانهنده که ماشینه که ی له ته نیشته ریواریکی هوولی چوارشانه راگرتوه ...» (پیشوو، ۳۰).

بهشی یه که می کتیبی خهزینه که تایه ته به یادهوهری پایوه ئایینه کان، بی جگه له وهی که سه فه رنامه یه کی تاکه که سیه و ههست و سۆزی نووسهر له پیناو شوین و شوینته واره کان ده رته بری و یادهوهری کات و سات و ساله کانی ماموستا نه گیریتته وه، یادنامه یه کی مه عرفه تیه سه بارهت به خزمه تکارانی ئاین که خه یالی نووسهر به رابردوو و ئیستادا دیته و ده چی و کۆلیک زانیاری به نرخ میژوویی سه بارهت به پایو چاکانی ئاینی و ئاکار و ئاسه وار و تۆرمه و نه ریتی ئه وان ده سنیشان نه کات.

په خسانی ئه م به شهی «خهزینه»، په خسانیکی هونهری و ئه ده بیه که تایه تمه ندیه کانی ده قیکی به لاغی نه گریتته خۆوه. زمان و شیوازی نووسین له م به شه دا توخمگه لیک هاوبه شیان ههس که ئه بیهته هۆی پیناسه کردنی ده قیکی شیوازمه ندی هونهری و به لاغی. با لیره دا ناوی بنین په خسانیکی ساکاری دیمه ندار.

شیوازمه ندی ئه م یادهوهریانه بریتین له:

✓ هاوبه شی له بابه تی سه ره کی باسه که: له هه ر بابه تیک دا میژووی ژیان و که سایه تی زانا و بلیمه تیک له بواری ئاین دا نه گیرد ریتته وه و زانست و توانست و خزمه تی ئاینی ئه و که سانه وه کوو بابه تیکی میژوویی نه خریتته ژیر باس و خواس.

✓ کهلک وەرگرتنی ناوه ناوه له هیمانە ئەدەبیەکان و زمانی ھونەری و مەجازی
وہک دەقیکی ئەدەبی.

✓ بەرجەوہن سازی: روانین لە سروشت و کەند و لەندەکانی سەر ریگای سەفەر لە
گۆشەنیگایەکی سۆزمەند و پەیوہست بە بابەتی سەرەکی باسەکە، دەبیته ھۆی
ئەوہی کہ ھەر شوین و شوینەواریک کہ لە بواری بە بواری ریگادا دەرئەکەویت
بیته بەرجەوہنیکی عاتفی و یاد و میژووہیەک لە گەل خۆی بنەخشینیت.

✓ بە دیاردە بوونی شوین و کات و کەسەکان: گەرچی ھەر پەیار و دەرکەوتەہیەکی
وہک کەژ و کێو، یان شەقام و ریگا و بان، یان مال و مەزار و دیھات و ھەر شت
و کەسێک لەم لەونە بە یاد و یادەوہریەکی ئایینیہوہ بارگاوی کراوہ، بەلام لە کاتی
تەوسیف و گێرانیوہدا، بە شیوہیەکی دیاردەناسانہ، نووسەر خۆی لە ھەر چەشنە
بەریاردانیک لائەدا تا ئەو بابەتانە وەک پتویست خۆیان دەرپەرن و لە گێرانیوہی
باسەکەدا دەوریک بگێرن.

✓ کہلک وەرگرتن لە زەمانی رەوایی: گۆرپینی کات و ساتی رووداوہکان لە ئیستاوہ
بۆ رابردوو و لە رابردووہ بۆ ئیستا، جولە و بزافینکی رەوایی بە بیرەوہریە کہ داوہ و
پەردیکی لە نیوان ئیستا و میژوو دا چۆ کردوہ.

✓ بەھرەمەندی لە لوایەکانی زمانی لە پینا و گێرانیوہدا بۆ نووسینەوہی یادەوہریەکی
مەعریفی کہ وەک جەمسەرێک میژوو، سەفەرنامە، ژیاننامە و پیناسەہی کەسە
ئایینیەکانی لیک ھۆنیوہ تەوہ.

۷ وه کار هینانی زمانی تهنز و تهوس له تۆی بابەتیکى قورس و جدیدی دا وه ک
جهساره تیکى ئەدهبی بۆ نهرم و نیان بوون و سه رنج پراکیش کردنه وهی بابە ته که.

ئهم شیوازمه ندیه بوته هۆی رهخسانی هیمایه لیکى ئەدهبی و هونه رى له ئاراسته ی
ده قیکدا که به زمانیکى ساکار خولقاوه و ئە کرئ وه ک پهخشانى پیوه ر، تابه تمه ندیه
شیوازناسیه کانی له بواری پیکهاته و ناوه رۆکدا پۆلین به ندی بکری ت.

ب) به شی دووهه می «خه زینه»، رهخنه و لیکۆلینه ئەدهبیه کان ده گرته خووه که بیجگه
له وهی که شاره زایی و هۆگری مامۆستا مه لا عه بدوللا پیشان ئەدات، به ستینیکى شیاویشه بۆ
لیکدانه وهی هزری ئەدهبی و ئایینی به ریزیان.

ئهو وتارانه که سه باره ت به شیعر و شاعره کان نووسراون، شیکاریه که له به ستینی ئاین دا. به
پینچه وانه ی ئهو وتارانه که له ژانری بیره وه رى دا نووسراون و بیر و بووچوونیکى نهرم و تا
را ده یه کی زۆر به بی پیشداورى و بی لایه نانه، باسی که سایه تیکان ئە کری ت و خوینهر هه ست به
ره ها گه رى و ئامۆژگارى ناکات، وتاره ره خنه ییه کان، به بووچوونى ره ها گه ریا نه و پیشداورىه
ئایینه کانه وه بارگای کراره. ره خنه کان له ناخى خودى ده قه وه هه لنه قولاون و هه ناوده قى نین
به لکوو به بیرۆکه و ئایدیای ده ره وه ی ده ق، هه لسه نگیندراون. واته بیرۆکه و ئایدیایه کی
غه رئه ده بی بوته پیوه رى هه لسه نگاندنى ده قه ئەدهبیه کان. لیره وه ناهاوته ریبی و لیکدزى ئایدیای
ئاین مه دارى و نه ته وه پهروه رى خو ی ده رئه خات.

به پئی ئەوێ که شیعر، رەسەنترین و کاریگەرترین و ھەر و ھا بەربلاوترین میدیای کوردەواریە بۆ خۆیا کردنەووە و دەرپرین و دارپشتنی بیروکە و جیھانبینی کوردی و لە لایئیکشەووە مزگەوت و ئایین، سەقامگیرترین و توکمەترین بەردەبناخە یە ک بۆ بئەماداریژی بیروکە کوردەواری (نە کوو کوردی)، لیکدانەووەی شیعرێ کوردی بە پئی ئایین، ئەدەبیکی تاکرەھەندی و ئایینی دەخولقینی که رەنگی فەرھەنگی نەتەوویی لەو پوانەدا دەبزرکی و ئایدیای نەتەوویی و لۆکالی لە ژێر تەوژی پوانخواری و رەھاگەری ئاییندا ستار ناکات.

رەخنە و لیکدانەووە بە نرخەکانی ماموستا مەلا عەبدوللا، لە پیناوی شیعر و ئەدەبدا، نمونە یەکی دیار و توکمە یە لە ریکخستە و نیزامیکی مەعریفی که لەم وتارەدا بە «گوتاری حوجرەیی» ناوبردەمان کرد. دیارە ئەگەر بمانهەوێ دابەشکاریەکی میژوویی سەبارەت بە مەعریفە کوردەواری دابریژین، مەعریفە دابریژراو لە حوجرە ی مزگەوتەکان، بنەپەتیترین مەعریفە که بیجگە لە مەعریفە ئایینی، ھزری رامیاری، کۆمەلایەتی، فەرھەنگی و ئەدەبی کوردەواریشی تا سەدە ی نوێ بووژاندوتەووە.

بە پئی ئەوێ که ئایدیا و بیروکە ی بناخەیی کتیبی خەزینە لە سەر مەعریفە یان گوتاری حوجرەیی دامەزراو، ئەم وتارە دەر فەتیکە بۆ تاوتووی کردن و پۆلین پەندی تایبەتمەندیەکانی ئەم چەشنە گوتارە.

(۱) تاک ئامانجی و دیاری کردنی مەبەستی پیشینە بۆ ھەموو بابەتیک و ھەر و ھا ھونەر و ئەدەبیش. ئەدەب و ھونەر لە گوتاری حوجرەدا، یە ک مەبەست ئەپیککی و ئەویش سەنا بیژی جوانی خالقە و قوتار: «تۆ ئەزانی ھونەر، وینەر، بیژەر، وێژەر، شاعیر، نەققاش، بەلیغ، فەسیح

گشت چ ئیژن؟ گشتیان، جوانی کاری خوا دەرئەخەن؛ لە جوانیەتی وی باس دەکەن» (پیشوو، ۱۴۳). بە پێی ئەم تاییەتمەندیە وتاری «بیرەوهری مامۆستا هه‌ژار»، سیمایەکی ئایینی و حوجرەیی لە هه‌ژار، دهنەخشییت و تیئەکووشی وایپشان بدات که هه‌ژار ئەگەر ناو و نیشانیکی هه‌یه و ئەگەر هه‌لکه‌وته و چاک‌سواری بواری ئەدەبه، ئەگەر ره‌نجه‌رۆ و هه‌لوه‌دای نه‌ته‌وه‌په‌روه‌یه، به‌ هۆی ئیمان و خوداپه‌ره‌ستی بووه و به‌س: «هه‌ژار ... له‌ عه‌ینی خوداپه‌ره‌ستیتی دا نیشتمان‌دۆست و له‌ عه‌ینی نیشتمان‌دۆستیدا خودا په‌رست بووه» (پیشوو، ۱۴۴). «ده‌روونی ئەو پیاوه‌ مه‌زنه‌ی کورد ئاورگیکی بوو که دوو سکلی زۆر گه‌وره‌ی تیدا دایسا ... یه‌کیکی سکلی ئاوری خوداپه‌ره‌ستی و ئەوی دی سکلی ئاوری گه‌ل دۆستی». (پیشوو، ۱۴۵). ئەمه‌ له‌ حالیکدایه که هه‌ژار ئەگه‌رچی په‌روه‌رده‌ی مزگه‌وت و خانه‌قا بوو به‌لام به‌ پێی ژبانی رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و ئایدیای خه‌بات و دالغه‌کانی، پیاویکی سکۆلار بوو و له‌ بواری خه‌باتی حیزبایه‌تی و نووسین و زمانی ئەدەبی، تاکه‌ دل‌ه‌راویکی نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ری بوو و له‌ هه‌چ شوێنیکیشدا خۆی وه‌ک رۆشنیریکی ئایینی و ئاین‌په‌روه‌ر ده‌رناخت. مامۆستا ئەحمه‌دیان به‌ دوو به‌لگه‌وه، سیمای هه‌ژار وه‌ک سیمایه‌کی ئایینی لیک‌ئەداته‌وه. یه‌که‌میان: وه‌رگیترانی قورئانی پیروژه‌ به‌ سه‌ر زمانی کوردی و دووه‌میان کتییی چیشتی مجیوره.

سه‌باره‌ت به‌ وه‌رگیترانه‌وه‌ی قورئان، با له‌ بیرى نه‌که‌ین که به‌ پێی هزر و خده‌ی فه‌ره‌نگی هه‌ژار، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌ وه‌رگیترانه‌ په‌ره‌پی‌دان و بووژانه‌وه‌ی زمانی کوردیه‌ تاکوو مه‌به‌ستی ریتمایى و دل‌ه‌راویکی ئایینی. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه هه‌ژاری وه‌رگیتری قورئان، وه‌رگیتری چوارینه‌کانی خه‌یامیشه که مامۆستا ئەحمه‌دیان سه‌باره‌ت به‌م وه‌رگیترانه‌ی هه‌ژار زۆر گله‌یی و

گازندهی ههیه و له نامیلکهی «له مههابادهوه بۆ کهرهج» دا، پاش به هونهرمهاندانه له قهلهم دانی وهر گنپراوهی چوارینهکان، دهنوسی: «له بهینی خۆمان دهرنهچی، کاریکی باشت نه کردوه و بریا ئه و کاره هونهرمهاندانهت وهپشت گوی بدابایه شیعیری چاک ده گهل په یامی چاک هه میسه هاوقول نین خه ییام له و چوار خشته کیانه دا بیگومان قسه چاک ده کا به لام قسهی چاک ناکا» (پیشوو، ۵-۱۹۴). له و لایشه وه دهنانین که «چیشتی مجپور»، ژیان نامه یکه به بیروکه یه کی کۆمه لایه تی تیکهل به رهخنه و تهوس و توانج، و ههر که سیک به ههر شیوه یه کی تووشی بوه به تووشی هه ژاره وه، باسی لی کراره. سهر دیری «چیشتی مجپور» یش وه ک نیوی کتیب، گهرچی له نهریتی مزگه وته وه گیراوه به لام ههچ مافیکی به سهر ئاینین یان بیروکه ی ئاینینی نووسه ره وه نیه و بگره به جوریک تهوسیکیشی تیدایه.

ئهم شیوه راوانینه تاک ئامانجی و به لای ئاینیدا داشکاندنه وهی بابه ته کان، له لیکۆلینه ئه دبیه کانی تریشدا که سه بارهت به وه فایی و مهولهوی و هیمن نووسراوه، خالیکی دیار و سهره کیه. با له بیریشی نه کهین که له لیکۆلینه وانهدا زانیاری ئیگجار باش و بووچوونی زۆر ژیرانه ئاراسته ی خوینهر کراره. قسه له وه دایه که ئاینین له شیعیری ئهم شاعیرانه دا وه کوو بابهت، فهرهنگ و نهریت واته وه ک مهزموون، ئاراسته کراون. دیاره که لک وهر گرتن له مهزموونیکي ئاینینی بۆ تهعبیر و رافهیه کی شاعیرانه، شیعیری مهولهوی و هیمن ناکات به شیعیریکی ئاینینی. ئه گهر کورتی ببیرینه وه ده بی بلین گوتاری سهره کی ئهم شاعیرانه گوتاریکی عیرفانی - ئه ده بی یان نه ته وه یی - ئه ده بیه نه کوو گوتاریکی ئاینینی.

۲) ئەخلاق مەدارى: تەوهرەى سەرەكى مەعرفەى حوجرە، ئەخلاقى ئايىنىيە. ئەم تەوهرە لە ھەموو بۇچوون و بىرۆكەيەكدا رەنگ ئەداتەوہ و بە پىي ئەم روانگەيە شىعر و ئەدەبىيات، مژارېكى مەبەستدار و دەرۋەستن. بىناى پىناسەى شىعر بىرىتە لە بابەتېكى ئەخلاقى و ئايىنى كە كۆمەلگا بەرەو بەختەوهرى ئايىنى پال پىۋەدەنى. جىاوازى شىعر و شاعىر ئەچىتەوہ سەر قسەى چاك كوردن. ديارە تاكە سەرچاوەى قسەى چاكىش كىتتە پىرۆزە ئايىنىيەكانە: «شىعر چىە؟ وە شاعىرى چاك كامەيە؟ ... شاعىرىكى قسە چاك بكا دەگەل شاعىرىكى قسەى چاك بكا و بە كوردى چاكە كوتن و چاك كوتن فەرقىان يەگجار زۆرە. وابوہ كە ھىندېك لە شاعىرەكان بەو ھىزە بەگورمە خەلكيان بۇ لای پوۋچى و پوۋكى و بىئامانجى و زەنگۆلى و زەبەللاھى راپىچەك داوہ» (پىشوو، ۱۵۱). لە وتارى «شىعر چىە؟ ...» دا، پاش پولىن بەندى جورەكانى شىعىرى و ناساندنى چەشنى شىعىرى بە پىي ناوەرۆكەوہ، ئەركى شىعر و شاعىر ئاوا پىناسە كراوہ: «خەلكى بەرەو چاكى و پاكى و رووناك بىرى و خوداپەرەستى و ئىنسان دۆستى و پىاوەتى و بەر بەرەكانى دەگەل ستم و زۆرەملى راپىچەك بەدەن و ... پەيامى كردار و ئاكارى چاك راگەيەنن و ...» (پىشوو، ۲۱۶). بەم چەشە شىعر پاوانبەندى دەكرىت و شاعىر ئەبىتە كىشكچى ئاكارى ئايىنى و چەمكە ئايىنىيەكان. لەم گوتارەدا ئەدەب و ھونەر لە تەنگەژەى ئاكار و ئەخلاقى ئايىنى و ئەركمەندى كۆمەلایەتىدا لە گەشە و داھىتان بىنۆهرى دەبىت و كورت ئەكرىتەوہ بە يەك ئامانجى گشتى و لە پىناو تاكرەھەندى بابەتىدا ئەكەووتتە جەغزى دووپاتە و چەنپاتەوېزى.

۳) ھىواشارخووزى (يوتوپياگەرىتى): لە مەعرفەى حوجرەدا، لە سەرۋوى ھەموو ئامانج و ئاواتەكان، ھىوارشارىك پىكھاتوہ كە ئەبى مرؤف بە ھەموو لايەن و رەھەندەكانىوہ، لە ھەولى

گه‌یشتن به‌م هیواشاره بیت. له‌م شوینه ناشوینه‌دا هموو شتی بی‌خه‌وشه و ته‌واوه. ئەم هیواشاره و ری و شوینه‌کان ره‌خه‌ه‌لنه‌گره و هه‌ر بیرو‌که‌یه‌ک له‌م ری‌بازه‌لادات هه‌له و ری‌لی‌تیک‌چوو. به‌پیی ئەم بۆ‌چوو‌نه، خه‌ییامی شاعیر که‌ بینای «که‌لام» ی‌ئایینی خسته‌ته‌ ژیر ته‌وژمی پرسیاره‌وه، ناتوانی خه‌ییامی بلیمه‌ت و ریازی‌زان و ئەستیره‌ناس بیت. گوتاری هیوارشارخواز، ره‌خه‌ه‌لنه‌گره و تاوشتی باس و خواسی نیه.

«به‌یام و نیوئاخنی ئەو شیعره هه‌ره‌بهرزه چاکانه‌ی خه‌ییام، نه‌خه‌بات و شو‌ر‌شه و نه‌ راست‌کردنه‌وه‌ی غیره‌تی نه‌ته‌وایه‌تیه و نه‌ کرووزانه‌وه‌یه بۆ هه‌ژار و به‌شخوراوه‌کان و ... نه‌ به‌ره‌ه‌لسته له‌ ئاکاری دزیو و خراب، به‌لکوو ئەو شیعره چاکانه زۆرت‌له‌ ده‌وری دوو‌خال ده‌خولینه‌وه؛ یه‌که‌م، خاو‌کردنه‌وه‌ی چهند‌بیر و بروای پیرو‌ز و ره‌سن ... دووه‌م پرو‌پا‌گه‌نده و هاوار بۆ وه‌ی خه‌لک مه‌ی بنۆشن» (پیشوو، ۱۹۹). ئەم بۆ‌چونه سه‌باره‌ت به‌ خه‌ییام و شیعره‌کانی، ده‌ق‌اوده‌ق په‌یوه‌سته به‌ پیناسه‌ی شیعر له‌ گوتاری حو‌جره‌یی‌دا. ئەو گوتاره‌ پاوان‌خوازه که‌ تاوشتی هه‌چ ره‌خه‌ و لادانیکی له‌ ئامانجه دیاری‌کراوه‌کانی هیواشار نیه. ئایدیای خه‌ییامی، بیرو‌که‌یه‌کی ره‌خه‌یی- فله‌سه‌فه‌یه سه‌باره‌ت به‌ «که‌لام» ی‌باوی سه‌رده‌می خۆی (که‌لامی ئەشعهری) که‌ به‌ زمانیکی ره‌خه‌گرانه و ته‌وسن و تراوه‌یان با بلێین دیالکتیکی شاعیرانه‌یه سه‌باره‌ت به‌ نه‌ریته ئایین و که‌لامیه‌کان. مه‌ی و شه‌راییش له‌ ناواخنی ئەم شیعرانه‌دا، هه‌یمایه‌کی خۆش‌پا‌بویری‌یان «ئێپیکوریسمی»^۱ یه‌ له‌ خۆش‌بوون و دلنایی به‌ لواویه شادیه‌ینه‌ره‌کانی جیهان و به‌هه‌ره‌مه‌ندی

1- Epicurism

ریگه پیدراو له چیره ئاساییه کانی ژیان. (له بهرانهر خۆپاریزی په‌رگیرانه‌ی «که‌لبی‌گه‌رتی»^۲
ره‌شینانه‌دا)

مامۆستا ئەحمەدیان وه‌کوو زۆر پ‌سپۆری تر (فروغی، اسلامی ندوشن، ده‌خدا، باستانی
پاریزی) که‌خۆی ناوبه‌رده‌یانی کردوه، له‌سه‌ر ئەو باوه‌رپه‌یه‌که‌ ئەو شیعرا‌نه، لانی که‌م هه‌موویان
نابیت هین خه‌ییام بو‌بیت. بۆیه‌ ئەوانه‌ی وا ره‌خنه‌نامیزن یان باسی مه‌ی ده‌که‌ن، ده‌بی له‌هه‌نبانه‌ی
که‌سانیکه‌ی تره‌وه‌ خرابیتنه‌ پال شیعری خه‌ییامه‌وه. له‌م وتاره‌دا نا‌په‌رژینه‌ سه‌ر ئەو بابته‌ که‌ ئەم
شیعرا‌نه‌ هین خه‌ییامن یان نا، به‌لام چوارینه‌کان هین هه‌رکه‌سیک بیت، را و بو‌چوونیکه‌ی
ره‌خنه‌گرا‌نه‌ی که‌لامی و فه‌لسه‌فیه‌ و نکۆلی لی‌ ناکری. بیرو‌که‌ و چه‌شنه‌ هزریکه‌ی ره‌خنه‌نامیز و
کۆنه‌ که‌ پ‌شینه‌ی ئەچیتته‌وه‌ یوونانی که‌ونینه‌. به‌لام ئەمه‌ ره‌هاگه‌ری و مسوگه‌رتی گوتاری
حوجره‌یه‌ که‌ دواین بریاره‌کان ئەدات و ه‌یچ ره‌خنه‌ یان بیرکردنه‌وه‌یکه‌ی ده‌ره‌کی و جیاواز
ناسه‌لمین. با‌داکۆکی له‌سه‌ر ئەوه‌وه‌ش بکه‌ین که‌ مامۆستا ئەحمەدیان ئەگه‌رچی به‌گوتاری
حوجره‌یه‌وه‌ خه‌ییام شی ده‌کاته‌وه‌ به‌لام له‌باری ئەده‌بی و پ‌یکه‌اته‌ی شیعریه‌وه‌، چوارینه‌کان به‌
شیعریکی هه‌ره‌ به‌رز ده‌نرخین. که‌ ک‌یشه‌ی ناوئاخ‌نیان هه‌یه: «باورم به‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ئەو چوارخسته‌-
کیانه‌ له‌بابته‌ چلونا‌یه‌تی تاییه‌ت‌یکانی شیعری چاک و چاک‌ترین شیعر، به‌تاییه‌ت خه‌یال‌تاشین
و پ‌یکه‌وه‌دانی وه‌ستایانه‌ و ... شله‌قاندنی بیرگه‌ی گو‌یگر، له‌به‌رزترین پ‌له‌ی شیعردان» (پ‌شوو،
۱۹۳). ئەم بریاره‌ش ئەو راستیه‌مان پ‌ی‌ ده‌سه‌لمین. که‌ خاوه‌ن بریاره‌که‌، گوتاری ئەده‌بی و زمان و
تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی شیعر به‌باشی ئەناسیت و له‌زۆر شو‌ین‌دا خۆی له‌ره‌هاگه‌ری گوتاری حوجره‌
ئه‌پاریزیت.

٤) به پئی سه رجهم وتاره كانى «خه زینه»، به تايهت وتاره ئایینه كان، چهند تايه تمه ندى

تریش به گوتارى حوجره وه دياره:

✓ خو له هه موو بابه تیک تى و وردان و خویندنه وه و شیکارى بواره جورا و جوره كان به

یه ک گوتار و سنووردار کردنى مژاره چهندره هه ندىه كانى فرههنگى و ئه ده بى.

✓ دابه زاندى مه عرفه ی ئایینه به هه موو به ربه سته كانه وه به سه ر مژاره نا ئایینه كان

✓ ده ر پینى دوايين برپار سه بارت به هه ر بابه تیک كه بخريته ژیر باسه وه.

✓ دووپاته بوونه وه ی بابه ت و باس و برپاره كان له یه ك به ستین و یه ك گوشه نیگاوه

✓ به گوتار نه کردنى بابه ته كان. واته باسه كان خسله تیکى دیا لکتیکى ناگر نه خو وه و

وه ك دوايين برپار و بوچون سه قامگیر ده بن.

✓ كورت کردنه وه ی پرسيار و راقه و كیشه مه عرفیه كان به هوکاره لاوه كى و

په راویزه كانه وه.

✓ دامه زراندى باس و بابه ت به شیوازی خه تابى و هه ولدان بو ئاموژگارى به رده نگ

و قه ناعت پى هینان به پرینسیبه ئه خلاقیه كان.

✓ درووس کردنى ده م و چاویكى ديار و نه گور به بیروكه یه كى ئایینه وه كه پئی

ده گوترى موسلمانى كورد.

سه رجهم ئه م تايه تمه ندىانه ده كرى وه ك پیناسه ی «گوتارى حوجره یی» ده سته به ر بكریت.

دياره به بى ده ق و به ره مه ی هزرى، هيج مه عرفیه یه ك به گوتار ناكریت. شاره زایى فرههنگى و

ئایینه، هه ستى نه ته وه په روه رى و هه ر وه ها هزرى و شیاری عه للامه ئه حمه ديان، واى كرده كه

به بنه‌مایه‌کی مه‌عریفی و به ته‌گیری‌کی زانستی‌هوه له گه‌ل بابه‌ته نه‌ته‌وه‌یی و ئایینه‌کان‌دا رووبه‌روو بیته‌وه و به شیوه‌یه‌کی شیوازمه‌ند له‌م بابه‌تانه بدویت. به بی ئه‌م شیوازمه‌ندیه هیچ ده‌قینک نه‌هه‌لگیری بنه‌ما مه‌عریفیه‌کانه و نه‌ تایه‌تمه‌ندیه‌کانی ئه‌و گوتاره پیناسه ئه‌کات که له به‌ستینی خۆی‌دا سه‌ری هه‌لداوه.

«خه‌زینه»، خه‌زینه‌یه‌که له‌ماکه هزریه‌کانی گوتاری حوجره‌یی بۆ تیکه‌ه‌لکیش کردنی ئایینه‌مه‌داری و نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ری که ره‌نگه‌ وه‌ک دیالکتیکی سه‌ره‌تایی له‌نیوان ئه‌م دوو چه‌مکه لیکدژه بیته ئه‌ژمار. دیالکتیکی که پێویسته ده‌رفه‌تی بۆ بخولقی تا به‌ لیک‌سوونی ئه‌م دوو گوتاره، ئاسوی گوتاری سیه‌م له‌ساحه‌ی مه‌عریفی کورده‌واری‌دا ئاوه‌لا بکات و به‌هزریکی تازه‌وه‌بنه‌مای گوتاری کوردی پیک به‌ئینیت.